28/03/2022

Διαδικτυακή συνάντηση: “Μετά την καταστροφή. Ανατολική Θράκη - Αποκατάσταση προσφύγων”

/ Ενορίες

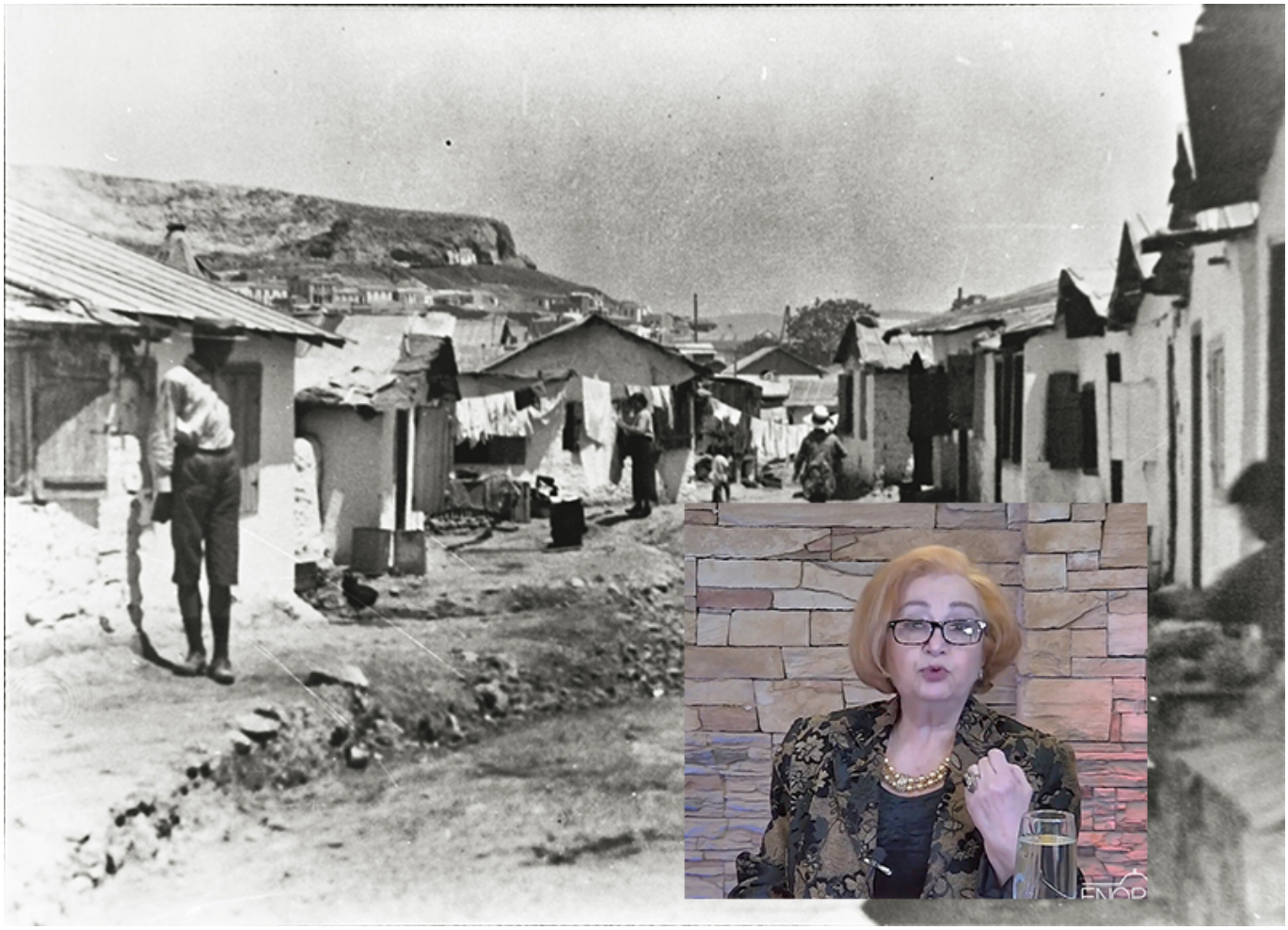

Συνεχίστηκε την Δευτέρα 28 Μαρτίου, με την 8η διαδικτυακή συνάντηση, η σειρά παρουσιάσεων, με γενικό τίτλο «Η ιστορία της Μικράς Ασίας», που πραγματοποιείται κάθε Δευτέρα, στο πλαίσιο των Εκπαιδευτικών Σεμιναρίων του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…».

Η συνάντηση είχε θέμα «Μετά την καταστροφή. Ανατολική Θράκη – Αποκατάσταση προσφύγων». Τη σειρά επιμελείται η Αρχοντία Παπαδοπούλου, Ιστορικός, Φιλόλογος, Πρόεδρος της Ενώσεως Μαγνησίας Μικράς Ασίας.

Το Σεμινάριο είναι ανοιχτό σε όλους και η παρακολούθηση του γίνεται μόνο διαδικτυακά, μέσα από το κανάλι του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Το δράμα των Μικρασιατών Ελλήνων, ξεκίνησε άμεσα μέσα στις φλόγες, με τις οποίες οι Τούρκοι έκαψαν την Σμύρνη. Τα πλοία, τους ξεφορτώνουν στα λιμάνια όλης της νησιωτικής και ηπειρωτικής Ελλάδας. Μεγάλοι χώροι, όπως θέατρα, σχολεία, αποθήκες, ναοί, επιτάσσονταν για να φιλοξενήσουν τις χιλιάδες των προσφύγων.

Ξέσπασε μία φοβερή πολιτική και πολιτειακή αναταραχή, γιατί ο στρατός δεν δεχόταν ότι ηττήθηκε και το θεωρούσε μειωτικό, διότι υπήρξαν πολιτικές πράξεις που οδήγησαν σε αυτήν την κατάσταση.

Έτσι, γίνεται επανάσταση του στρατού, με αρχηγούς τον συνταγματάρχη Νικόλαο Πλαστήρα, τον Στυλιανό Γονατά και τον πλοίαρχο Δημήτριο Φωκά. Απαίτησαν την άμεση παραίτηση του βασιλέως Κωνσταντίνου, ο οποίος παραιτείται και φεύγει για την Ιταλία. Στον θρόνο ανέβηκε ο διάδοχος του, Γεώργιος Β’.

Οι επαναστάτες, που ήταν στρατιωτικοί, προσπάθησαν να εξεύρουν ένα πολιτικό πρόσωπο, που να είναι αρεστό στους συμμάχους. Επιλέχθηκε ο Κροκιδάς ως πρωθυπουργός, ο ποίος εγκρίθηκε από τις μεγάλες δυνάμεις. Ο Πλαστήρας ζήτησε από τον αυτοεξόριστο στο Παρίσι Ελευθέριο Βενιζέλο, να αναλάβει τις διπλωματικές υποθέσεις.

Η Ανατολική Θράκη, μετά την συνδιάσκεψη των Μουδανιών, υπό την επίβλεψη των συμμάχων για να μην δημιουργηθούν έκτροπα, εκκενώνεται και παραδίδεται στην Τουρκία, η οποία ανέλαβε τη διοίκηση της.

Έτσι, από τη μια πλευρά, έχουμε την αγωνιώδη προσπάθεια του καθημαγμένου, οικονομικά και σε ανθρώπινο δυναμικό, ελληνικού κράτους, να περιθάλψει και να στεγάσει, τους 1.500.000 πρόσφυγες που είχαν έρθει από την Μ. Ασία.

Αλλά συγχρόνως, και τους 250.000-300.000 Έλληνες της Ανατολικής Θράκης, που εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές τους εστίες και να φύγουν

προς την Μακεδονία.

Μέσα σε αυτόν τον ορυμαγδό των θεμάτων, έχουμε και την φοβερή Δίκη των Έξι, που αφορούσε τους πρωταίτιους της μικρασιατικής καταστροφής. Στήθηκε ένα έκτακτο στρατοδικείο, όπου δικάστηκαν και μετά την καταδικαστική απόφαση, εκτελέστηκαν άμεσα, στο Γουδί, οι έξι από τους κατηγορούμενους.

Μετά το γεγονός, παραιτείται η κυβέρνηση Κροκιδά και στις εκλογές που ακολούθησαν, κέρδισε το κόμμα των Φιλελευθέρων, παραιτείται ο βασιλιάς Γεώργιος και έχουμε την Α’ αβασίλευτη Ελληνική Δημοκρατία, με πρόεδρο τον Αλέξανδρο Παπαναστασίου.

Αναφορικά με την αποκατάσταση των προσφύγων, δημιουργήθηκε το ταμείο περίθαλψης προσφύγων, η επιτροπή αποκατάστασης προσφύγων, που άρχισε να χτίζει οικήματα για την εγκατάσταση, και δημιουργούνται οι προσφυγικοί συνοικισμοί.

Το 1930, αναλαμβάνει δράση το Υπουργείο Προνοίας και η Αγροτική Τράπεζα, γιατί υπήρχαν δύο ειδών αποκαταστάσεις, η αγροτική και η αστική. Η κυβέρνηση διαθέτει την ανταλλάξιμη μουσουλμανική περιουσία, δίνει δύο προσφυγικά δάνεια και ανατίθεται στην Εθνική Τράπεζα, η διαχείριση και εκποίηση ανταλλάξιμων ακινήτων, για έσοδα προς όφελος των προσφύγων.

Το ελληνικό κράτος, έπρεπε επίσης να περιθάλψει τους πρόσφυγες. Γι’ αυτό και άντλησε χρήματα από τους κρατικούς πόρους, από εισφορές ιδιωτικών οργανώσεων, ζήτησε δάνειο από την Κοινωνία των Εθνών και από άλλες χώρες.

Οι δανεισμοί όμως ήταν υπέρογκοι και οδήγησαν στην εσωτερική οικονομική κρίση, που συνέπεσε με την διεθνή οικονομική κρίση του 1929, και οδηγούμαστε στην πτώχευση του 1932.

Στην αγροτική αποκατάσταση, δημιουργήθηκαν 2.000 προσφυγικοί καταυλισμοί σε όλο τον ελλαδικό χώρο και κυρίως στην Μακεδονία. Στους πρόσφυγες, δόθηκε γη να καλλιεργήσουν, πόροι, εργαλεία και ζώα.

Στην αστική, είτε πήραν προσφυγικά οικήματα, είτε αγόρασαν οι ίδιοι με δικά τους χρήματα γη και οικοδόμησαν, ή έχουμε την αυτοστέγαση, που ήταν η χειρότερη. Πήγαν να εργαστούν σε υπηρεσίες και κυρίως σε εργοστάσια. Το κράτος, φρόντισε να εγκαταστήσει πρόσφυγες από την ίδια γεωγραφική περιοχή, στο ίδιο σημείο.

Οι πρόσφυγες αποτέλεσαν φθηνά εργατικά χέρια, οι γυναίκες βγήκαν στην εργασία, αύξησαν τα έσοδα της εσωτερικής αγοράς, τόνωσαν εθνικά τις βόρειες

περιοχές και έδωσαν μία μεγάλη πνοή με οποιοδήποτε θέμα κι αν ασχολήθηκαν.

Τη συνάντηση μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: